

FAMILLA.

BUDA-PESTA

19 Octomvre st. v.

31 Octomvre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 79.

ANULU XIV.

1878.

Prețulu pe unu anu 10 fl.

Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

M e h a d i a.

— Impresiuni si schitite. —

IV.

Aici facu si baluri, si înca fórte desu. Regretasemu negligarea unei astfel de ocațiuni, si asiá pu-sei întrég'a imaginare în servitulu balului din sér'a st. Stefan.

Câtra órele șiepte, când urmariamu schimbarea luminei în umbra, întâiulu eroldu alu serei, căci sciti cum vine aicea séia?

... veselu saltátore
Peste vâi adânci;
Si cu ea dispere
Raz'a cea de sóre
Colo dupa stânci.

Atunci totu erá desiértu, dame nu se vedeau, si eu pornisem a me îngrigi: unde sè între atâte frumuseti, atâte lungimi de vestminte? Sa'la de cura cu întrég'a spaçiositate erá acum pré puçina!

Si fu superflua îngrigirea mea. Nici odata bie-tele „robe princes“ cu lungimea se întrece ori ce închipuire esaltata, nu avura mai multu locu liberu cá aicea. Parechile jocátore, nici aprópe de-a fi dóuedieci, se invertiau cá niste naluci în goletatea unei scene.

Câtra unu-spre-diece se suspendà joculu, si esi-ra cu toti a promenà înaintea bazarului, a carui obiecte bagatele se platescu asiá de scumpu.

Program'a ce domnesce, balulu si ilusiunile in-micite, contribui a ne emancipá de sub tóte, si-a împartí timpulu astfel, cá resaritulu sórelui sè ne afe pe sus, pe câte o cósta de munte, séu pe platoulu re-tras, acaru singura decoratiune este o salcia pletósa, pusa cá suveniru cine scie de ce mâna. Acolo se as-cernea cu dragu o mésa cu ingredientie reci, mai vi-niá si alta grupa de escuranti, vesel'á crescea si se esprimá în unu cântecelu séu o descarcatura de re-volveru, ce suná repetite de echoulu muntilor.

Din o astfel de parthia ve enarezu reminiscen-tile unei aventuri.

Micei nóstre societati se afiliase înca cam la în-ceputu dóne familie, cu fii si fiice vesele si întreprin-diétori. Cà ne-au gasitu si le-amu gasitu, este a se atribui dispositiunilor nóstre afine.

Într'o di suprinsi de-o plóia asiá cum vinu aco-lo, repentine cu câte unu clurduitu cá l'a din urma judecata, stámu sub chiosculu „Coroninihöhe“, cá niste romani ploiatu. O voce tinerá caprigiósa, cum este câte odata jun'á — dupa observatiuni pe câtu de picante, atátu si ingenióse, nu-si ascunse dorint'á,

de-a întelni ceva mai interesantu, bunióra o aventura romantica.

Ce primí cu risu, si trecú cu risu.

Nu multu dupa asta, în o excursiune ce se aba-tea din directiunea cunoscuta, ne pomeniramu într'unu locu sombrosu, din care se redicá pleslivitatea unei stânci, cu carunteti'a sa.

Admiramtu vegetatiunea ce se întindea cá unu covoru în astu ânghiu de romanticitate selbatica, la care nu lipsiá alta decâtu înfaçisiera vr'unui erou de isprava, à la Fra Diavolo.

Nu perise idei'a când resunà unu putinte: Stati!

Orientându-ne din care parte veniá sunetulu, zariramu de dupa stânca: întâiu o flinta, apoi figur'a întréga a unui barbatu costumatu fantasticu.

O detunatura cutrierà aerulu si noi stamtu cá inmarmurite. Asta mórte ce veniá asiá vehementa în cele mai încântátore dile ale vietii, ne facu incapabile de a ne mișcá, pâna nu erupsera domnii din dosu în unu risu fàra fine.

Risulu lor si recunóscerea înfricosiatului ban-ditu ne scóse din situatiunea, ce fórte usíoru putea fi: tragi-comica.

Ce ne remase dara a face? Riseramtu si noi prin róu'a lacrimelor, iéra jun'a doritóre, impresiunata mai adâncu, promise: a nu mai cere în vecii vecilor aven-ture romantice.

Scen'a asta avù de urmare alta scena mai a-mabila.

Familiele se întielesera, si dupa învoire recipro-ca, jun'a doritóre si banditul se felicitara cá o pare-chia fidantiata.

Cum vedeti, distragerea nóstra divergea de-a celoralalti óspeti.

Aeru ... codru ... isvoru; cântu si poesía, erá dupa ce alergamtu prin natur'a libera. Oh! si nu póte detaiá condeiulu mișcàrile sufletesci ce avui în acele regiuni muntóse, ce paru la distantiá mica a se uní cu norii ... Tóte me 'ncântau ... me 'ncântau cá visulu unei nopti de véra ...

Am visatu ... le-am vedíutu; a visá si-a vedé este o nespusa delectare. Dar a te urcá, a te urcá sus pe munte, a primí acea usíurintia nemateriala ce-ti luminéza spiritulu, si-ti dà cele mai nobile cugetári, te silescu sè uiti ori ce resimtíu si antipatia, sè-ti in-tindi omenimei braçíulu șioptindu cu Schiller:

„Einen Kuss gieb ich der ganzen Welt.“

Cum am plecatu, si cum am schimbatu salutári cu cele dóne familie amabile, nu ve potu spune. Sè sciti înse, cà ne-amu uitatu lúngu ... lúngu, pâna a-duse vântulu o frundia, pentru care me uitai de nou

îndereptu salutându regiunea întréga cu salutarea si oftarea :

Eu plecu, dar ducu cu mine :

Suveniri frumóse, unu divinu odoru
Peste care anii nu tragu bréd'á lor !

Emilia Lungu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Pentru ce nu putea ea purtá haina rosa de metasa cá Mathilda Charteris si a-si decorá perulu cu pantlici scumpe ?

În lumin'a dîlei Polly se vedea acum mai palida si mai slaba, decâtu pâna aci, si se priviá cu melancolia. Reactiunea intrá. Se póte cá dupa dejunu va fi ea mai bine dispusa, si tiner'a fetitîa merse în chilia de locuitu.

Ulrich desingea în atelieru. Rosanna erá ocupata cu economi'a. Pe lânga tóta melancolia si superarea ei pentru prospicierea rea, beu câteva tasse de thee si luá îndata a mâna materialele ei de desennu, cá sub ulmulu celu mare sè desenne dupa natura.

Rosanna protestá. Adí e dîu'a de spelatu, Polly sè-si lase acele lucruri la o parte si sè fierba. A fierbe ! Polly ofrá adâncu. În lumea aceea, în care ei traiescu, nu esistu dîle de spelatu, si lici o dama nu-si ferbe singuru vr'o mâncare.

Ea ascultá mechanicu ; când ínse vedîu Rosanna faci'a ei palida, ochii turburati si mişcările ei lăncede, se înspaimântá.

— Asiá e, aceste sînt urmările, fiind cá ai absentatu jumetate de nópte si ai jucatu. Cauta, cum iti este faci'a ! Ie-ti îndata peleri'a si te du de aci ! Aerulu curatu iti va face bine.

— Mergu, Rosanno, — response Polly cu blăndetîa neîndatinata si parasi cas'a. Ea ínse nu merse departe, ci se asiedîa pe unu gardutiú în gradina si se confundá în cugete adânci. Persónele de eri luciau în lumin'a sórelui înaintea ei ; ea vedîu faci'a blănda si frumósa alui Guido, faci'a blondina femeiesca, fina si aristocratica alui Ralf Fane, vedîu pe superb'a Diana Hutton, pe seriós'a si melancolic'a Lady Charteris si pe Mathilda în haina rosa deschisa. Astfel de feie notabile, astfel de nume placute ! Si ea erá Polly Mason.

— Numele meu din botezu de siguru e Maria, — cugetá ea ; — nici acest'a nu însemnédia multu, totusi e mai frumosu decâtu Polly.

Ea începú a desemná, si desemná mechanicu faci'a aceluia, cu care erá mai multu ocupata. Schiti'a erá fugitiva, ínse nimerita, si atátu erá ea de confundata, încátu nu audi pasii cari se apropiau.

— E fórte nimeritu, Miss Mason, — audi ea de odata o voce lânga ea, — numai cátu amiculu nostru Guido e ceva magulitu.

— Mr. Fane ! — dişe Polly sarindu si cautându asi ascunde desennulu. Ce putea elu óre cugetá despre ea ? Nimicu alta, decâtu cá ea e amorisata în frumosulu ofieru de garda. Si în adeveru Mr. Fane erá ceva jalusu, cáci în somnu ílu persecutá faci'a ei cea amabila si graçioasa.

— Dta mi-ai promisú cá-mi vei aretá pester'a, în care dta cu Miss Warren v'ati jucatu de a Robinson Crusoe si Vinerea. Te rogu ai bunetate acum, pentru cá dupa médiadi ími voiu permite a te conduce în Priory. Miss Hutton promise amicabilu, cá mi-va siédé de regin'a Eleanor.

— Spre acea se si potriveste ea de minune, — response Polly si-si revocá în memoria superb'a ei cautatura, cu care o priviá, — ea apare întocmai cá si când ar lasá unei rivale vo'i'a libera a-si alege séu pumnalulu séu pocalulu cu veninu. Nu, multiamescu, Mr. Fane, nu primescu bratiulu dtale, aici e atunci usuatu, când — —

Rosindu întrepruse.

— Când esti logoditu, asiá e ? Ah, Miss Mason, acea ar fi pentru mine pré mare fericire !

Si elu credea în momentu, cá e în adeveru logoditu. Când se simtíea Ralf Fane încatusiatu, persecutá de comunu victim'a sa cu perseveranti'a unui Indianu. Si artistulu admirá acesti ochi vineti, aceste trasuri fine, acést'a gura amabila, de si avuti'a Dianei Hutton ílu atragea.

Miss Lang i observá pe ambii din ferésta si i privi cu dispreiú si ura. Ei ísi îndreptara pasii spre malu, unde undele azure, spelau nesipulu albu, unde lumin'a sórelui luciá pe acea undulatíune, pâna ce totulu semená unei mări de focu, pe acareia unde navigau fâra sgomotu luntricele pescarilor.

— Oh, Polly, de asi puté pictorá acestu tablou, — eschiamá însufletítu artistulu, — si sè me facú nemuritoru cu acelu opu, iér laurulu meu sè-lu depunu la pictórele ei !

Prima óra a numit'o elu „Polly“, si de ar fi vedíutu Rosanna acum faci'a ei, nu ar fi gasit'o pré palida.

Si Ralf venise în perplesitate ; lui i se parea, cá si când ar fi în periclu mare, cufundatu în nesipulu marei, si vorbiá acum despre míi de lucruri bagatele, cari ínse pentru Polly cá noutati erau de interesu.

Tiner'a fetitîa ísi facea ilusiuni, înaintea ochilor ei spirituali nalucia visiunea unui conductu de cununia, pe sine se vedea în vestmentu albu decoratu cu flori de orange si cu unu velu, care o încungíurá cá unu noru usioru, ea se vedea în biseric'a din Spek-haven, în o esistintia placuta, în care dîlele de spelatu si lucrurile de casa formau numai o reminiscintia neplacuta a trecutului ei.

Ei intrara în pestera.

Artistulu schitiá scen'a si Miss Mason cântá, cá sè auda echoulu stâncelor. Ea avea o voce aspra si placuta si Ralf Fane se uimi totu mai multu. Ea cântá balad'a vechia, pe care Quentiu Durward odinióra în vechi'a urbe francesa ascultá cu placere ; cugetele ei parasira pe Ralf Fane si se îndreptara spre faci'a cea bruna cu ochii adâncu meditândi, spre fiulu favoritu alu Lordului Montalien.

Sus conte Guido, ór'a a sositu,
Cáci sórele-a apusu în mare,
Mirosu d'orange umple aerulu,
Si vântulu mării bate tare.
Si cîocárlí'a a n'cetatu de multu,
La sóci'a ei s'a dusu ferice ;
Ah ! tóte, tóte-lu chiama n'cetatu.
Dar Guido n'a venitu aici.

Tierancele s'aduna tóte 'n choru,
Cá liberu mândru sè se 'nchine ;

Iér nobilii colo 'n cetate sus
Aştepta cu iubiri depline.
Stelutî'a dragostei pe naltul ceru
Strabate 'n vâile profunde,
Toti, domni si servi, cu dragu i se supunu,
Dar unde este Guido. unde ?

— Aici ! — response o voce, dupa ce ultim'a nota dissonã, — deca pe mine me 'ntielegi.

Si spre mânî'a lui Fane se ivi Guido Carlscourt la gur'a pesterei.

— Dta, Miss Mason, ai o voce minunata, — dîse elu însufletitu, — eu cugetam cã Circe, Calypse sêu ôre care Sirena tine concertu pe malulu dela Lincolnshire, locu de în marea egeica.

— La naiba, cine te-a adusu aici ? — îlu întrebã pictorulu cam neamicabilu.

Guido privi la elu suridiëndu.

— Nu te alterã, amice, si nu-ti versã mânî'a asupra mea, pentru cã eu süm solulu frumsetiei. Cu alte cuvinte, tu ai promis Myladei Charteris si veri-siôrei Diana, cã vei merge cu dênsle înca adi nainte de médiadi la Heatherholme, si eu süm însarcinatu a te chiamã. De asi fi sciutu înse — —

— Eu recercai pe Miss Mason sè-mi arete pester'a, — îlu întrerupse Fane cam iritatu, — pentru cã doriã din ea o schitiã. Voiesci cã sè retornã, dsîóra ?

— Da, te rogu, — siopti Polly în perple-sitate.

Fane privi la Carlscourt, cã si când voiã sè-i dica : „Vedi, cã tu esti de prisosu, cauta de te cara.“

Tinerulu oficeru înse se apropiã de Polly si se informã despre orasiu si situatiunea lui, cã si când topografi'a Spekhavenului ar avé pentru elu unu interesu extraordinariu.

Si asiã retornã Polly în conducerea a doi cavaleri. Si când trecu ea pe lângã cas'a Elisei Lang, aruncã o privire spre dêns'a, ce o facu sè galfediésca de mânîa.

— Montalien Priory a fost astadi fôrte monotonu, — se vaierã Guido ; — Diana erã reu dispusa, Lady Charteris erã victim'a unei melancholii amorte-tite, Emilu se facu nevedîutu, si asiã erã numai micu-ti'a Mathilda unic'a fiintîa, cu care mai puteai vorbi. În aceste împregiurãri, tu Ralf nu trebuie sè te mânii, deca eu asemenea tie cautãm aici refugiu.

Polly pasîea în fericire si se apropiara pré curëndu de gradinutia. Rosanna întindea chiar atunci rufele, si Ulrich depingea desbracatu la ferést'a deschisa.

Ambii domni se recomandara. Mr. Fane nu amintì mai multu despre cele propuse dupa médiadi. Regin'a Eleonora voiã sè caletorésca la Heatherholme, si vointî'a ei trebuia sè se împlinésca.

— Cine a fost acelu Dandy tineru ? — o întrebã Ulrich.

— Unu artistu, Mr. Ralf Fane, — response Polly privindu pe feréstã ; — elu me rogã ce sciud de „Rosamunda.“

— Ralf Fane ! Ralf Fane ! Numele l'am auditu deja si faci'a i-am vedîtu ôre undeva. Polly, acestu barbatu mie nu-mi este placutu ; elu are o faciã pré debila, femeieésca si falsa.

— Ce dici tu Ulrich ? — îlu întrebã Polly uimindu-se, — tu nici odata nu ai vorbitu reu despre

nimenea. Mr. Fane a fost eri fôrte amicabilu si interesantu faciã cu mine, si pentru acea trebuie sè-i fiu multiamitóre.

Când parasi ea chilî'a, o privi Ulrich cu o durere ascunsa. Patru-spre-dîce ani i-a fost elu scuti-torulu : de si timpulu se apropiã, în care nu o putea mai multu aperiã de pericle.

În dupa médi'a acelei dile ajutã Polly la lucrurile casnice într'o positiune a fericirii nespuse. Ea cântã si ridea, si Rosanna se bucurã, cã a mersu adi deminétia la aeru curatu, care i-a facutu bine.

Dupa thee merse Polly în gradina. Lumin'a argintia a lunei straformã scen'a ; în parculu Montalien cântã o priveghiatóre, aerulu erã plinu de mirosulu florilor, si ea începù melancholicu a cântã unu imnu de séra.

De odata se ivira patru persóne pe strada.

Privirea ei se îndreptã de pe orizontulu întunecosu spre ei ; ea nu se bucurã, vedîendu pe animic'a ei în conducerea unui comerciantu tineru si pe Alice Warren cu economulu Petru Jenkins apropiãndu-se de ea.

— Aici e ea, — dîse Miss Lang cu unu surisu plinu de invidia, — eu tocmai enarãm lui Samuelu despre cuceririle tale : ce-ti mai facu amicii tei cei doi ?

— Erau sãnetosi, când i-am vedîutu ultim'a-óra si s'aru simtì fôrte maguliti pentru interesarea ta, — mai vèrtosu Guido, carele a uitatu sè vina a dóu'a óra, dupa ce a jocatu cu tine odata.

— Eu nu erãm interesanta cã altele, si póte cã nu este nici unu bine, când nobilii alérã dupa tîerane. Lasu sè judece despre acést'a lumea !

— Acea, Eliso, sè nu-ti fia frica, nimenea nu va vorbi despre tine. În acea privintia domnii nobili au unu gustu reu.

— Da, — rise fortîatu Elisa, — acea si eugetãm, când te vedeã preãmblandu-te cu acei doi domni. Eu me miru, cã Rosanna nu se teme.

— De ce, Eliso ? — întrebã Polly cu ochi înflacarati, — ai bunetate esprima-te mai chiar !

— Noi scimu pré bine, cã Polly nu se teme de nimicu, — întrerupse tinerulu comerciantu ; — ea, întocmai cã Jenkins, nu ar face o încungiurare de trei miluri, fãra cã sè nu tréca pe lângã castelulu vechiu.

— De siguru, — aprobã Polly cu dispretiu.

— Acea e usioru a díce, — o batjocori Elisa, — eu înse cugetu, cã Polly e în acea privintia întocmai cã noi de lasîa.

— Eu nu süm lasîa, nu me temu nici de ómeni, nici de fantóme.

— Asiã dara probéza !

Elisa o cunoscea pré bine ; ea sciea, cã în acestu modu o póte îndemnã la ori ce periclu. În iern'a trecuta si-a fost pusu viétia în jocu, pentru cã se dícea, cã nu va cutezã a veselì în timpu furtunosu peste sinulu mării.

— Ce sè-ti probezu, Eliso ?

— Cumca ai curagiulu a siedé singuru o nópte în castelulu vechiu. Cutéza, deca nu-ti este frica.

— Taci, Eliso, — dîse Alice Warren.

(Va urmã.)

Armatai române.

Bravi copii ai României, veseli ati plecatu,
Ati plecatu cu stégul țerii mândru si curatu ;
Si v'ati dus peste hotare, pentr'unu scumpu odoru,
Pentru-a țerii ne-atêrnare, pentru-alu ei onoru.
Si tovarasiu bunu avutu-ati dorul viu din sinu :
Că sè duceti lumei vestea nêmului românu.
Iér al țerii glasu ve dise : „Mergeti, dragi copii,
Si ve 'ntórceti cum ve duceti, mândri, multi si víi !“

Bravi copii ai României, bine v'ati batutu,
V'ati batutu sub stégulu țerii . . . sfântulu vostru
scutu . . .

Si-ati învinsu, ca la isbânda bunul Dumnedieu,
A deprinsu alu țerii palosiu si pe Domnul seu.
V'ati batutu, precum stramosii se bateau ca lei,
V'ati batutu cá Feti-frumosii din povesti cu smei,
V'ati batutu precum în lume nimeni s'a batutu,
Si-a se bate cum Românul singuru e facutu.

Bravi copii ai României, mândri v'ati întorsu.
V'ati întorsu cu stégulu țerii ruptu . . . dar totu
frumosu . . .

Mai frumosu de cum fusese, căci, de vulturi dusu,
Stéu'a mândra-a dusmanimei sub elu a apusu.
Si-ati adusu neatêrnarea țerii, dragi copii,
Si virtutea ostasiésca, si trofee mii.
Tiér'a mândra ve saluta . . . Doru-i s'a 'mplinitu :
„Bravi copii ai României, bine ati venitu !“

Scipione Ionu Badescu.

Ce e nou ?

Intrarea triumfala a armatei române în Bucuresci este obiectul de frunte alu diuaristiceii din Bucuresci. Înaltul ordinu de dî datu armatei în diu'a aceea e conceputu în stilu de subiiu patriotismu. În elu Domnitorul dice ostenilor, cari au luptatu cu bravura în Bulgaria : „Ve multiamescu, copii !“ În nr. presinte reproducemu din diuarele din Bucuresci o poesia relativa la acésta serbare grandioasa a natiunii române.

Camer'a deputatilor Ungariei se ocupa înca totu cu verificarea deputatilor si alegerile diferitelor comisiuni. Eri s'a datu cetire în camera discursului de tron, în urm'a careia vor urmá desbaterile asupra adresei. Din caus'a încetârii din vietia a deputatului George Ivacicoviciu camer'a si-a esprimatu protocolarminte condolint'a.

Ocuparea Dobrogei. Se anucia pe cale telegrafica însemnat'a scire, că trupele române au ocupatu Dobrogea si în districte s'a introdusu administratiunea româna. Locutiênitorulu rusu prin o proclamatiune câtra poporatiunea din Dobrogea a datu de scire, că armat'a româna si autoritâtile administrative române a sositu pentru a luá tiér'a în posesiune. Scirile respândite prin diurnalele straine, câ între guvernulu rusu si celu românu relatîunile aru fi încordate, se desmintiescu. — Soveranii marilor puteri europene, precum si dlu presiedinte alu repu-

blicei franceze, au recunoscutu oficialminte titlulu Domnitorului României de „Altetia Regale.“

Dela espositiunea universală. Împartirea recompenselor între espunetori s'a facutu la 21 oct. Ceremonia a fost presieduta de presiedintele republicei, încungiuratu de principii straini, de presiedintii camerelor si de ministrii. Presiedintele republicei a multiamitu guvernelor si popórelor straine de încrederea ce au aretatu Frânciei, luându parte la espositiune. A constatau, că successul espositiunii a fost forte mare, cu tóte durerósele încercâri ce a avutu sè suferé Frânci'a.

Cununi'a ficei lui Bismarck s'a decisu pe 28 l. c., dar apoi s'a amânatu pe 6 nov. Actul cununii se va esecutá în odaia, de câtra preotulu garnisónei, de óra-ce atâtu mirele câtu si socrul seu au rangulu militarulu.

Intre damele turce din Constantinopol s'a esecutu o mica revolutiune. Caus'a este, că câte-va dame turce, invitate de soq'a ambassadorului Layard, au facutu visita pe o corabia englesa, unde au fost recomandati si câti-va oficieri englesi. De óra-ce femeilor turce nu li e permisu a esí în publicitate, frângerea acestui obicei a causatu mare iritatiune în cercurile damelor din Constantinopol.

O inventiune nouă. Eddison, celu-ce a inventatu telefonul, aerofanul, megafonul, fonografulu, microtasimeterul si alte multe instrumente, de curêndu a facutu o inventiune nouă, si anume a întrebuintia lumin'a electrica în locu de gazu. În locul tîevilor de gazu de acuma se vor aplicá niste tîevi cari vor conduce lumin'a electrica. Acést'a condusa în casa, afara de luminare, se va puté întrebuintia si la încalditu, fertu, dar si cá putere mișcatóre, si anume la masin'a de cosutu séu a duce ap'a în etagele de-asupra.

Noutati scurte din Români'a. S'a infintiatu o cruce comemorativa „Elisabeta“, care se va conferi dómnelor, cari au datu ajutorulu ranitilor din resboiu. „L'Orient“ propune a se decretá o subscriere publica, pentru ridicarea unui arcu de triumfu în capitala, care sè perpetueze glori'a armatei române din campania trecuta. — D. Foscolo, comerciantu în Galati, a pusu la dispositiunea guvernului românu gratis, flotila sa de vapóre si șleपुरi pentru transportarea trupelor române în Dobrogea, prin Braila-Galati. — Autoritâtile române s'au retrasu din Dobrogea la 10/22 oct. — La 1/13 oct. rusii au închisú frontiera întréga, ce desparte Români'a de Basarabi'a româna.

Sciri merunte din tiéra. Dlu dr. Nicolae Branu de Lemeni a facutu censur'a de avocatulu la Muresiu-Osiorheiu. — În contra alegerii a 5 deputati s'au datu proteste.

Flamur'a lui Hymen.

Dlu dr. Ioanu Popu, medicu de regimentu, în septemân'a trecuta si-a serbatu cununi'a cu domnisior'a Constantia Danchesiu din Resinari.

Suvenirea mortilor.

Menissier, decanul poetilor dramatici ai Frânciei, a muritu la Paris în etate de 85 ani. Elu a fost colaboratorulu alu lui Scribe si Saint-Georges.